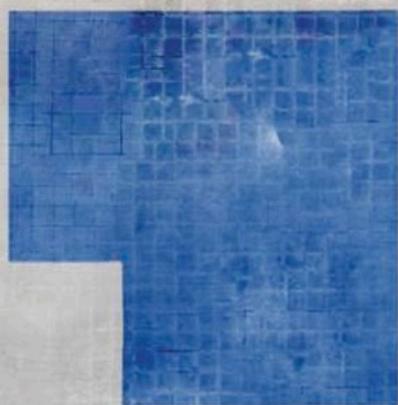

NEWSLETTER

FONDACIJA
HASTOR

april 2023.

OBILJEŽENA 17. GODIŠNJICA POSTOJANJA I AKTIVNOG DJELOVANJA FONDACIJE HASTOR

Filantropska misija Fondacije Hastor, najveće obrazovne fondacije u regiji, sadržana u udruživanju finansijskih i ljudskih resursa i njihovom usmjeravanju u razvoj obrazovanja, ove godine je navršila 17 godina uspješnog provođenja i bolje nego ikad pokazala da se iz istinske želje za konkretnim promjenama u društvu i aktivnog rada na tome može kreirati priča za dugovječnost.

Sedamnaestogodišnji uspješan rad koji stoji iza imena Fondacije Hastor posebno se potvrđuje impresivnim brojkama hiljada mladih ljudi, naših bivših i trenutnih stipendista, kojima smo olakšali školovanje, pružajući svima jednake prilike za napredak i izgradnju ličnosti te mijenjajući njihove živote nabolje.

Naši stipendisti su, pored kontinuirane finansijske i mentorske podrške koju dobijaju, privilegovani i jedinstvenom prilikom umrežavanja s mladima iz svih krajeva Bosne i Hercegovine kroz ostvarivanje mnogobrojnih poznanstava i prijateljstava u velikoj porodici Fondacije Hastor, sačinjenoj od više od 2.000 mladih ljudi.

Dosljednost davno postavljenoj misiji i proaktivno djelovanje na ostvarivanju naših ciljeva, u 17 godina djelovanja iznjedrilo je više od 1.700.000 volonterskih sati, a prvobitno okupljeni kolektiv i brojka od 304 dodijeljene stipendije, kontinuiranim i nesebičnim radom i zalaganjem, rezultirali su brojem od skoro 24.000 dodijeljenih godišnjih stipendija u 135 općina i gradova širom Bosne i Hercegovine.

POKREĆEMO POZITIVNE DRUŠTVENE PROMJENE

U trendu masovnog odlaska mladih ljudi u druge države, zahvaljujući svom programu stipendiranja i mentorstva, već 17 godina pružamo mladim ljudima perspektivu unutar naše države te im dajemo priliku da razvijaju svoje potencijale i učestvuju u unapređenju lokalnih zajednica. Na taj način gradimo uspješne mlade ljude, stvaramo nove lidere i jačamo Bosnu i Hercegovinu. Hiljade mladih ljudi, naših bivših stipendista, uspješno smo pripremili za životne, time i poslovne izazove, profilirajući ih kroz podršku njihovom formalnom obrazovanju te volonterizam pod našim okriljem, da revnosno nastave širiti vrijednosti i misiju Fondacije Hastor. Ponosni smo što danas možemo vidjeti naše bivše stipendiste kao dobre, empatične i uspješne mlade ljude u ulogama asistenata na fakultetima, profesora, direktora, HR menadžera, IT stručnjaka, doktora, vlasnika i osnivača kompanija.

APRIL U SLAVLJENIČKOM DUHU

Najbolji način za slavljenje uspješnog rada i fantastičnih rezultata je upravo okupljanjem mlade pokretačke snage – studenata stipendista Fondacije Hastor na jednom mjestu koje ih sve čvrsto povezuje – u prostorijama Fondacije Hastor. Naime, zajedno s našim studentima stipendistima u proteklom periodu obilježili smo i proslavili 17 godina postojanja i uspješnog djelovanja Fondacije Hastor na području Bosne i Hercegovine, zajedničkim okupljanjem i prigodnim programom, prisjetivši se prvih koraka djelovanja. Poseban fokus druženja je bio na njegovanju potencijala mladih ljudi, naših članova, koji su upravo svojim aktivnostima u onome što najbolje znaju obogatili svečanost obilježavanja naše godišnjice.

Nizom aktivnosti i prisjećanjem na postignute rezultate u proteklim godinama, pokazali smo da smo podrškom u obrazovnom procesu, kroz kontinuiranu finansijsku i mentorsku podršku, bili čvrsti oslonac bosanskohercegovačkoj omladini, učinivši njihov put ka uspjehu lakšim i potvrđujući iz godine u godinu da je *Obrazovanje – izbor pobjednika!*

URUČENE DIPLOME I NAGRADE POBJEDNICIMA KONKURSA ZA NAJBOLJI LITERARNI RAD NA TEMU „KAKO JE FONDACIJA HASTOR PROMIJENILA MOJ ŽIVOT“

Povodom obilježavanja godišnjice smo u proteklom periodu organizovali i takmičenje za najbolji literarni rad na temu „Kako je Fondacija Hastor promijenila moj život“, na koji je pristigao veliki broj kreativnih i originalnih radova, koji su posvjedočili da se Fondacija Hastor zaista može ponositi talentima u okviru svoje porodice. Radovi su bili ispunjeni emocijama i istinskim porukama naših

stipendista i dokazali ljubav i privrženost Fondaciji. Pravo učešća na konkursu imali svi studenti stipendisti Fondacije Hastor, a radovi su se mogli pisati u svim oblicima proze i poezije.

Na literarni konkurs prijavio se veliki broj studenata stipendista, a stručni žiri za izbor najboljih literarnih radova imao je nimalo lagan zadatak. Iz mase radova protkanih čistim emocijama, izrazima ljubavi, poštovanja, zajedništva i zahvalnosti – izabrani su oni najbolji. Da našim stipendistima ne nedostaje riječi kojima nas iznova podsjećaju na našu misiju pomaganja i činjenja dobra svjedoče njihove pisane riječi koje su stigle do nas.

Na zajedničkom druženju studenata stipendista Fondacije Hastor upriličeno je i svečano proglašenje najboljih radova. Prvo mjesto na literarnom konkursu osvojila je naša stipendistica **Almina Šabanović-Kokot**, a nagrada koja joj je uručena je električni romobil marke *Ninebot KickScooter*. Drugo mjesto osvojila je stipendistica **Nedžma Latić**, a uručena nagrada je mobilni telefon marke *Xiaomi Redmi 10c*. Treće mjesto osvojila je stipendistica **Aida Suljić**, a njoj je uručena nagrada *TESLA LED televizor*.

U nastavku teksta pročitajte rad stipendistice Almine Šabanović-Kokot koji je odnio titulu prvog mjesta i uvjerite se koliko istinsko činjenje dobra, čvrsta ruka i oslonac u najtežim danima može potaknuti i motivirati mlade ljude na njihovom nimalo lahkom životnom putu.

Kako je Fondacija Hastor promijenila moj život

Priča o jednom neobičnom prijateljstvu

Počinjem ovu priču na jedan posve neobičan način, jednostavno i lahko. Tako, znate, nisam počela nikad i nijednu svoju priču, a počinjala sam ih, mnogo, nekad davno. S njima sam se mučila, danima gubila sate i sate misleći kako sve velike priče moraju početi nekim velikim i, tobože, posebnim rečenicama. Pisala sam i brisala jednu za drugom jer nijedna nije bila dovoljno velika ni dovoljno posebna da njome počnem svoju priču. Zbog toga, valjda, danas ni ne pišem više svoje priče, zbog tih velikih i posebnih riječi... Nikad ih nisam našla...

Ova priča neka bude u inat velikim i posebnim riječima koje nikad neću naći. Kasno sam shvatila da velike priče mogu početi i posve običnim riječima, na posve običan način, njihova veličina je ionako u njima samima. Ovo je nesvakidašnja priča o nesvakidašnjem prijateljstvu pa neka počne ispočetka, tamo gdje je prijateljstvo nastalo.

Na putu moga odrastanja, kao i svi ljudi ovog svijeta, imala sam brojne saputnike. Neki su ostali kraće, neki duže, a neki sa mnom putuju još uvijek i sve više postaju neodvojivi dio mene. Kad sam bila još sasvim mala djevojčica, na moj put, onda kad sam, čini mi se, imala najmanje snage da hodim njime sama, kročio je jedan neobičan i čudan saputnik. Imaju ti neki trenuci u životu koji su predodređeni za to da ih zauvijek pamтите, tako ja pamtim trenutak kad sam u osnovnoj školi pisala pismo na adresu Fondacije Hastor. Iako sam bila mala, nisam baš vjerovala u čuda, nisam čak ni vjerovala da bi neko mogao odgovoriti na to moje pismo napisano u jednom dalekom i osamljenom selu. No, posve ozbiljno, pismo sam ipak napisala i poslala. U njemu je, sjećam se, stajalo da rastem i da se pomalo bojim da moja porodica neće moći da me školuje jer ću uskoro morati u grad u školu pa stoga tražim prijatelja da malo pomogne mojoj porodici.

Nije prošlo dugo, u poštanskom ormariću mog malog dvorišta našla se lijepo upakovana koverta. S nevjericom sam je otvorila i čitala, pomalo nezgrapno još uvijek, kako je moje pismo stiglo na adresu i kako je moja molba uvažena – uskoro ću dobiti prijatelja (pomagača). Tad sam, ipak, počela pomalo da vjerujem u čuda. To je bilo čudo. Živeći na selu i gotovo bez daha čitajući svaku knjigu koja mi dođe pod ruku, dotad sam mislila da se u stvarnosti na takva pisma, poslana s tako udaljenog mjesta, nikad ne dobiju odgovori – to ima samo u knjigama.

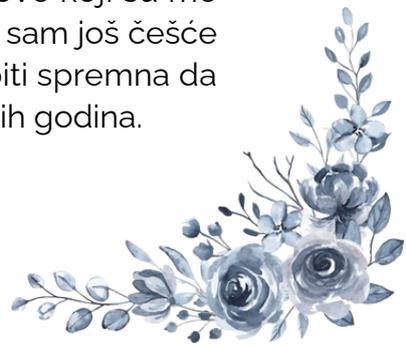
U to vrijeme sam išla u našu malu seosku školu i znala sam da se bliži vrijeme kad ću morati napustiti tu malu školu i krenuti u veću. Bojala sam se svega što je ta veličina sa sobom nosila, a nije bilo načina da joj se približavam polahko i oprezno. Bojala sam se pomalo i toga da mama ne kaže da ne može da me pošalje u tu veliku školu, ali sam vjerovala da će se za to naći već neki način pa sam marljivo učila i čekala.

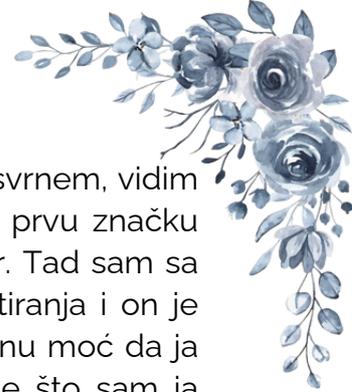
U bajkama postoji pravilo da svi dobri i pravedni junaci u teškim trenucima dobiju prijatelje pomagače s kojima postaju nepobjedivi. Priznat ću vam, ali neka ostane tu, među nama, jer ljudi u to ne vjeruju, da sam ja, dobivši odgovor na svoje pismo, počela živjeti kao junaci u bajkama – na moj put je tad svečano ušetao jedan neobičan saputnik i bio tu da ublaži moje strahove.

Tada sam bila još mala da istinski shvatim koliko se moj život iz dana u dan počeo mijenjati. Nije bilo baš tako lahko da sama iz moje područne seoske škole upoznajem veće gradske škole i njihove učenike. Njih je bilo na stotine, a nas je bilo samo četvero. I danas se sjećam koliko su me plašile samo priče o tome kako će biti kad završimo osnovnu školu i krenemo u velike srednjoškolske razrede.

No, rekoh li ja vama da imam pomagača i da s njime živim svoju bajku – a u bajci je sve moguće. Počeo je gotovo preko noći da me svakog mjeseca vodi u veliku školu u grad pokazujući mi kako se i nije baš toliko teško navići. Navikavao me nježno i polahko. Njegovi pomagači koje je zvao nekim neobičnim imenom – mentori – učili su me i pripremali za sve moje izazove. Dok su mentori pomagali meni, moj veliki prijatelj pomagao je mojoj majci i moji dječiji strahovi polahko su, jedan za drugim, nestajali. Rasla sam i sazrijevala, a moj neobični saputnik držao me za ruku i čvrsto vjerovao u mene – nekad mi je to govorio sam, a nekad su mi to govorili njegovi superjunaci mentori (postoji li bolje ime za superjunaka). Kasnije sam saznala da sam i ja dobila svoje superjunačko ime, zvala sam se volonter, a to čudo zaslužuje posebnu priču.

Čudo volontera je poseban svijet u mom saputniku, u njega me je uvodio polahko i oprezno pazeći da ga razumijem što bolje i zavolim što jače. Kazao mi je da u tom svijetu, koji je nazvao volontiranje, vlada zakon dobra i pomaganja, pažljivo osmišljen i kreiran. Sjeli smo na ulazu tog svijeta, a moj saputnik počeo je priču o tome kako je dobio moje pismo i kako takvih pisama dobije na desetine skoro svakog dana. Pričao mi je kako je ovaj svijet volontiranja nastao skupa s njim, istog trenutka, i da je njihova jedina i najvažnija misija da pomognu djeci da vjeruju u čuda, onako kako su pomogli meni. Tad sam svečano dobila svoju značku volontera i krenula na svoj put. Još uvijek sam bila mali volonter i mentori su me svojim djelovanjem i ponašanjem bez riječi učili o tome u kakvog volontera treba da izrastem. Nisu mi pomagali samo na tom polju, bila je tu i škola i vješto su me spremali za sve izazove koji su me čekali. Ubrzo sam upisala i srednju školu i moj put se nastavio, učila sam još češće i još bolje ugledajući se na njih i strpljivo čekajući trenutak kad ću biti spremna da drugima prenesem ono što sam u njima vidjela i od njih učila svih ovih godina.

To vrijeme prošlo je brzo, brže nego što sam očekivala. I sad, kad se osvrnem, vidim kako je brzo prošlo vrijeme od onog trenutka kad sam primila svoju prvu značku volontera do onog dana kad sam ponosno postala superjunak mentor. Tad sam sa svojim saputnikom ponovo sjela, ovoga puta u središtu svijeta volontiranja i on je počeo priču. Pružio mi je značku mentora i kazao da sad imam magičnu moć da ja pomognem nekoj djeci i da ih pod njegovom zastavom učim onome što sam ja naučila kroz sve ove godine.

Posve bi manjkavo i nesvojstveno velikim pričama bilo ne priznati posebnost ovoga trenutka. Držeći me još uvijek čvrsto za ruku, moj prijatelj se prisjetio male mene i rekao mi da je vrijeme da mu pomognem da i neka nova djeca počnu vjerovati u čuda onako kako sam prije mnogo godina počela vjerovati ja.

Tad sam shvatila da je potpuno pogrešno bilo vjerovati da se moj život promijenio samo onoga trenutka kada je moj veliki saputnik ušao na moj put i kad sam ja počela živjeti svoju bajku. Kasnije sam shvatila da se moj život nabolje mijenjao svakog trenutka u kojem sam bila volonter i spoznavala moć te riječi – to je, zapravo, moje najveće čudo. Rastem i osjećam da se bliži vrijeme kad će moj saputnik pustiti moju ruku. Pustit će mi ruku znajući da me naučio umjetnosti pomaganja i da će ta moja ruka spremna čvrsto držati neke nove male ručice na njihovim putevima.

Tu će se moja bajka završiti, ali početak će, znam, nove i još ljepše i ja ću u njima imati druge uloge. Mala djevojčica je iz svoje područne seoske škole poletjela hrabro i smjelo u sve veće i veće škole držeći se čvrsto za jednu ruku koja ju je učila da na svom letu nikad ne zaboravi one ptice kojima će za let katkad trebati njen vjetar. Njen je let tad dobio svoj konačni smisao i svrhu.

Kazala sam vam već da je ova priča počela ispočetka, tamo gdje je nastalo prijateljstvo, ali kraj ove priče ne znam jer mala djevojčica svog saputnika još uvijek drži za ruku, iako nije više baš tako mala. Moja priča o prijateljstvu završit će ovdje, bez kraja i bez velikih i posebnih riječi. Neka živi u inat svim pričama koje su ostale nenapisane jer nisam našla velike riječi za njih, neka živi i podsjeća da je veličina priče samo i jedino u njoj samoj. Oprezno sam, pišući ovu priču, birala samo jednu jedinu riječ – nesvakidašnjost. Ne dešava se tako često, priznat ćete, da se neko pojavi i ispuni vaše dječije želje i nauči vas kako da ih drugima ispunjavate i vi i time zauvijek promijenjeni vaš život. U tome je sva veličina moje priče – moj saputnik je u meni otvorio svoj svijet čuda i naučio me umjetnosti pomaganja.

Nije li to najnesvakidašnija priča na svijetu?

Almina Šabanović-Kokot

SVJETSKI DAN ČINJENJA DOBRIH DJELA U FONDACIJI HASTOR

Posebnost obilježavanja sedamnaeste godišnjice djelovanja **Fondacije Hastor** ogleda se i u društveno korisnim projektima koje su naši stipendisti, učenici osnovnih i srednjih škola pod mentorskom palicom studenata stipendista, realizovali u povodu obilježavanja. Svjetskog dana činjenja dobrih djela, a potaknuti upravo željom za nesebičnim doprinosom svojim lokalnim zajednicama predstavljajući svijetle primjere bosanskohercegovačkog društva.

Tim povodom, u aprilu je više od 2.000 stipendista Fondacije Hastor realizovalo 125 različitih društveno korisnih projekata u svojim lokalnim zajednicama. Duh Fondacije Hastor osjetio se u cijeloj Bosni i Hercegovini, od Krajine, putem središnje Bosne pa sve do suncem okupane Hercegovine, pokazujući istinsku snagu koju pokreće velika porodica mladih ljudi, spremnih da svojim primjerom djeluju na mijenjanje svijesti našeg društva.

Cilj svih ovih akcija bio je izgrađivati osjećaj za njegovanje humanosti, empatije i ljubaznosti kod naših stipendista te pokazati da su jedinstvo, nesebično zalaganje i pružanje jednakih prilika za sve ključne stavke izgradnje bolje budućnosti.

O nekima od inspirativnih djela koja su činili naši stipendisti možete pročitati u nastavku i na trenutak razmisliti koliko kao pojedinci možemo utjecati na to da ova država bude ljepše mjesto za život svih nas.

Naši stipendisti su kroz implementaciju projekata realizovali akcije različitog karaktera, od akcija pomoći stanovništvu u stanju socijalne potrebe, preko projekata inkluzije djece sa poteškoćama u razvoju i djece bez roditeljskog staranja do ekoloških akcija, a nisu zaboravili ni na napuštene životinje.

Jedna od volonterskih grupa iz Sarajeva koju su predvodili mentori Ajka, Tarik i Enis iz Sarajeva je volontiranje provela u Udruženju „Ruku na srce“. Timski su se raspodijelili i dok su jedni išli u nabavku namirnica za porodice u potrebi, drugi su pakovali pakete odjeće i hrane koja je već bila u ovom udruženju. Prilikom pakovanja paketa uzimali su obzir broj članova porodica, stanje i potrebe istih. Za vrijeme pripreme i podjele paketa mentori su ponosno kroz volonterske aktivnosti predstavljali usvojene vrijednosti kojima ih uči Fondacija Hastor nastavljajući niz prenošenja misije činjenja dobra .

Ali Imran, Amina, Nermina i Jasmina iz Konjica, zajedno sa svojom volonterskom grupom odlučili su da ovo proljeće bude još vedrije tako što su očistiti i urediti Vrtaljicu – specijalni botanički rezervat za turiste, ali i obradovati domaćine koji proljetne dane odluče provesti u prirodi. Sličnoj akciji pridružili su se Ibrahim, Merjema i Adan koji su očistili dijelove lldže te reciklirali flaše na reciklomatu, a zarađeni novac donirali Udruženju „Pomozi.ba“. Ova grupa nam je pokazala kako se jednom aktivnošću može pomoći većoj skupini ljudi, ali i druge ljude navesti na razmišljanje o tome da se još aktivnije uključe u volontiranje u našim zajednicama.

Mentorice Melisa i Adela primijetile su da nisu samo ljudi ti koji imaju potrebu za pomoći, već da i životinje imaju pravo na normalan život i našu pomoć. U mjesecu aprilu Sanski Most je zasigurno postao ljepše mjesto za život pasa lotalica tako što je naša volonterska grupa nahranila i zbrinula pse lotalice ovog grada.

Priče iznad su samo mali dio preporučanih volonterskih akcija naših stipendista, ali svi oni čije priče nismo ispričali i prenijeli na ove stranice svjedoče da Bosna i Hercegovina ima čvrste temelje izgrađene na dobročinstvu, jer naši stipendisti su zaista prepoznatljivi mladi ljudi koji pomažu drugima, čine dobro i prenose misiju i vrijednosti Fondacije Hastor.

Mjesec april je u Fondaciji Hastor zaista bio produktivan i inspirativan za sve njene stipendiste, a svim našim aktivnostima uspjeli smo ispisati možda do sad i najljepše stranice naših knjiga dobrih djela. Na kraju svakog izvještaja naših volonterskih grupa reakcije i zaključci stipendista bili su gotovo isti, a to je da je svijet puno ljepše mjesto kada pružimo ruku pomoći onome kome je ona zaista potrebna. Bilo da je to čovjek, priroda ili životinja.

Pripremila: [Adelisa Begić](#)

PREDSTAVLJANJE NOVIH STIPENDISTICA I STIPENDISTA

Fondacija Hastor uvijek s entuzijazmom predstavlja nove stipendistice i stipendiste šireći tako svoj krug podrške za mlade ljude koji žele raditi na svom, ali i unapređenju svoje zajednice. Vjerujemo da će ambiciozni mladi ljudi koji su ove godine postali stipendisti Fondacije Hastor dati značajan doprinos u pomaganju i širenju dobra te da će kao takvi postati pozitivni primjeri u svojim okruženjima. **Ponosimo se što je Fondacija Hastor u mogućnosti da pruži podršku talentovanim i motivisanim pojedincima** podržavajući ih na njihovom akademskom i životnom putu.

Adan Zukančić rođen je 2002. godine u Bosanskom Petrovcu. Adan je student na Odsjeku za grafički dizajn i multimediju na Internacionalnom Burch Univerzitetu. Adanova želja za znanjem i napretkom dovela ga je i do brojnih volonterskih aktivnosti u rodnom gradu kroz koje je, kako ističe, učio o odgovornosti i timskom radu. *Odlučio sam se prijaviti na konkurs za stipendiju Fondacije Hastor*

jer vjerujem da je to izvrsna prilika za sve studente koji žele ostvariti svoj puni potencijal, demonstrirati svoje vještine, izgraditi dugotrajna prijateljstva te doprinijeti lokalnoj zajednici. Cijenim što Fondacija Hastor naglašava važnost volontiranja i u lokalnoj zajednici te na taj način zajedno pomažemo da naše okruženje bude bolje mjesto za život svih.

Adan Zukančić

Amina Berbić dolazi iz Kaknja i ima 21 godinu. Čime će se baviti u budućnosti Amina je znala još od malih nogu. Pored dizajna koji joj omogućava da živi svoj san, naša nova stipendistica voli da istražuje o ekologiji i održivosti. Za Fondaciju Hastor saznala je od profesora, a na pitanje šta ju je privuklo da se prijavi na konkurs Amina odgovara: *Kod Fondacije Hastor mi se sviđelo to što ima snažnu misiju i viziju za unapređenje obrazovanja u BiH i to što je velika podrška mladima u ostvarenju njihovih snova. Sada kada sam postala dio Fondacije, mogu reći da sam ponosna što ću zajedno s kolegama i Fondacijom doprinijeti stvaranju svijeta u kojem mladi mogu ostvariti svoj puni potencijal.*

Amina Berbić

Pripremile:
Sevleta Halilović
Dženana Zulum

Ajla Kožljak

Fondacija Hastor može se pohvaliti marljivim, ambicioznim i uspješnim stipendistima koji ostvaruju zapažene rezultate na polju obrazovanja i nauke. Tim Fondacije čine mladi volonteri koji doprinose njenom radu unapređujući ga svojim znanjem i vještinama. Upravo takve vrijednosti i predanost volonterskom angažmanu u okviru Fondacije Hastor iz mjeseca u mjesec stipendistima donose titulu Stipendiste mjeseca. U nastavku čitajte o Ajli Kožljak, stipendistici koja je tu titulu odnijela ovaj mjesec.

Da su nesebični i plemeniti postupci najljepše riječi kojima se ispunjavaju stranice naše biografije, svakodnevno pokazuju stipendisti Fondacije Hastor koji aktivno djeluju kao volonteri i čija je primarna zadaća pomoći i usrećiti druge. Još jedan u nizu sjajnih primjera koji krasi Fondaciju Hastor jeste naša stipendistica mjeseca **Ajla Kožljak**.

Ajla Kožljak ima 21 godinu i dolazi iz Vogošće, gdje je uspješno, izvanrednim rezultatima, završila osnovno i srednjoškolsko obrazovanje. Dokaz za to su mnogobrojna takmičenja iz matematike i fizike na kojima je Ajla učestvovala. Svoju ljubav prema ekonomskoj oblasti slijedila je izabравši smjer Ekonomski tehničar u Srednjoškolskom centru Vogošća te još jedanput potvrdila upisom na Ekonomski fakultet Univerziteta u Sarajevu. Trenutno je na drugoj godini studija na Odsjeku za menadžment. Ajla ističe da se želja za upisom ovog Fakulteta javila još u drugom razredu srednje škole tokom pohađanja nastavnog predmeta „Računovodstvo“. Svoje znanje Ajla znatno produbljuje i neformalnim obrazovanjem u vidu pohađanja brojnih edukacija te volontirajući na poljima koja su u uskoj vezi s ekonomijom. Međutim, Ajla je i veliki ljubitelj čitanja knjiga iz oblasti psihologije, a znanja stečena na taj način primjenjuje u svojim volontiranjima u okviru Fondacije Hastor.

Budući da je stipendistica Fondacije od 2015. godine, kada je još uvijek pohađala osnovnu školu, Ajla naročito ističe volontiranja koja su joj bila jako korisna tokom osnovne škole. Volonterske grupe u kojima učenici imaju svoje mentore važne su i korisne zbog svesrdne pomoći mentora oko učenja i gradiva kako u osnovnoj tako i u srednjoj školi.

Nažalost, zbog pandemije, svoja volontiranja, gdje je bila u ulozi mentora, Ajla nije mogla realizirati na način na koji je zamišljala. Uprkos ograničenjima s kojima se susretala prilikom planiranja i realizacije online volonterskih sastanaka, nastojala je i u online okvirima osmisliti sastanke i iskustva vrijedna trajnog sjećanja i čuvanja od zaborava.

Zajedno s mentoricama Adelisom Sirčo i Kanitom Hopovac naša Ajla se trudila naći korisne teme i zanimljive načine koji su se mogli učiniti zabavnim djeci u online okruženju. Naša Ajla je volontersko iskustvo stekla i u administrativnom timu Fondacije Hastor. Navodi da je tom prilikom imala mogućnost da bolje upozna rad same Fondacije te je shvatila da zaista ima privilegiju što je dio Fondacije Hastor. Također, navodi da joj je volontiranje u administrativnom timu doprinijelo u tome da bude samopouzdanija u radu s ljudima, a značajno je unaprijedila vještine organizacije i rada u grupi.

Naša stipendistica svakog mjeseca volontira i van okvira Fondacije Hastor, što svakako dodatno pokazuje istrajnost u njenoj filantropskoj misiji. Bila je volonter tokom održavanja petnaestog po redu „Race for the Cure“ događaja u Bosni i Hercegovini. Kroz ovaj volonterski rad je imala priliku upoznati žene koje vode bitku s najtežom bolešću te se upoznati sa značajem prevencije.

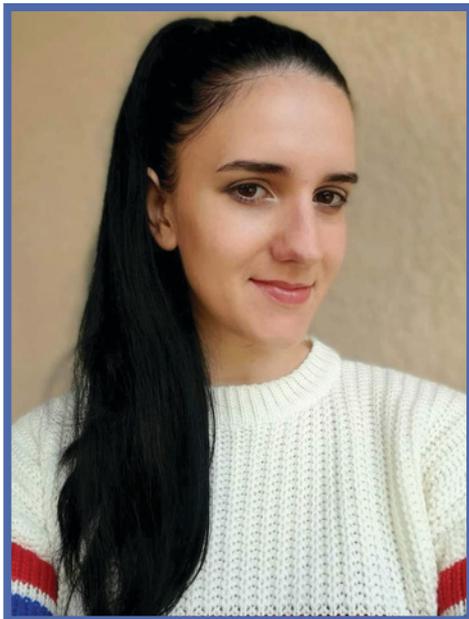
Ovi su volonterski susreti Ajlu osvijestili da je život koji nam je dat uistinu kratak po svojoj prirodi, a da je sjećanje na lijep i ispunjen život vječno. Pored toga, volontirala je na Ekonomskom forumu koji se održao 2022. godine, a organiziran je od strane Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu.

Kao što je istaknuto na početku teksta, Ajla često pohada neformalne edukacije koje joj pomažu na raznim poljima njenog djelovanja. S tim u vezi, posebno ističe učešće na panelu pod nazivom „Femicid u medijima: Koraci ka etičkom izvještavanju“ i učešće na predavanju „Sloboda govora nije jednako govoru mržnje“. Tokom ova dva edukaciona susreta usvojila je brojna znanja i vještine koje je potom iskoristila u radu sa svojom mentorskom grupom u okviru Fondacije Hastor pa su joj, ističe, bili od velike koristi.

Za sam kraj, Ajla kaže da je kroz volontiranja i edukacije uvidjela da mladi mogu pokrenuti promjene u društvu sve dok su aktivni. Njena poruka za sve stipendiste Fondacije Hastor, ali i mlade diljem naše domovine glasi: *Umjesto hodanja po površini ekrana izaberite plivanje u dubini knjige*. Fondacija Hastor od srca želi da Ajla i svi mladi i vrijedni ljudi nastave osnaživati i jačati temeljne ideje filantropske misije te da se Fondacija kao drvo života nastavi granati zahvaljujući uspješnim i aktivnim stipendistima.

Pripremila: **Amina Abaspahić**

Senada Podžić

Nakon okončanja školovanja stipendisti Fondacije Hastor ostaju vezani za Fondaciju kao korijen za svoje drvo. Takvo korijenje teško je pokidati zbog veze koja umije biti izuzetno čvrsta, neraskidiva i puna povezanosti, koja je ispunjena pozitivnim emocijama i predivnim sjećanjima na period školovanja koji je ostao iza njih. Tako bivši stipendisti Fondacije Hastor njeguju povezanost s Fondacijom koja je nerijetko bila njihov glavni oslonac i podrška u životu. Vrijeme prolazi i ljudi se suočavaju s raznim promjenama i mnoga sjećanja blijede kada se zamijene novim i interesantnijim događajima.

Samo jedno u životu svakog stipendiste, ma u kojem životnom dobu bio, ostaje isto – privrženost Fondaciji Hastor. Ovog mjeseca donosimo vam priču bivše stipendistice **Senade Podžić**.

Senada Podžić svoju priču donosi iz Žepe. Rođena je 1997. godine. Nakon završene Gazi Husrev-begove medrese Senada upisuje Prirodno-matematički fakultet u Sarajevu, Odsjek za biologiju. Njena priča ističe se posebnošću jer je, kako Senada kaže, fakultet upisala sa 17 godina, a diplomirala u 21. godini. Titulu najmlađeg magistra dobija godinu poslije, magistrirajući u 22. godini života.

Senada je stipendistica Fondacije Hastor bila od petog razreda osnovne škole. Pred kraj petog razreda, posjetom učitelja Rame njenom mjestu, zajedno s ostalim učenicima iz Žepe Senada dobija stipendiju Fondacije Hastor. Oni su ujedno bili i jedni od prvih 306 stipendista Fondacije. Nakon što se škola u njenom mjestu zatvorila zbog nedovoljnog broja učenika, Senada svoje školovanje nastavlja u Sarajevu. Za ovaj period kada je bila odvojena od roditelja i svoje školovanje nastavila u Sarajevu ističe da joj je pao teže od svih životnih promjena. Stipendistica Fondacije Hastor bila je ukupno trinaest godina te ističe kako je u Fondaciji Hastor nerijetko nalazila jedinu utjehu.

Pet godina od toga bila je mentor učenicima različitog uzrasta i to su sastanci s kojih, kako kaže, čuva najljepše uspomene.

Fondacija je imala ključnu ulogu u mom životu. Pored finansijske i moralne podrške koju mi je pružila, učinila me samostalnijom, jačom, upornijom i strpljivijom. Stekla sam nezaboravna iskustva kao i praksu kroz volontiranje.

Uz to, smatra da joj je volontiranje s djecom dalo i više nego dobru podlogu za njen budući poziv, poziv profesora.

Zahvaljujući stipendiji Senada je sama finansirala svoje školovanje, ali je uz volonterske svakodnevno radila na sebi i svom samopouzdanju, stvarala nove ciljeve, učila i trudila se da ostvari svoje snove. Upis na fakultet bio je poseban izazov. Mnogo troškova, velika porodica, a primanja minimalna.

Nakon upisa na fakultet, troškovi su postajali veći. Bila sam podstanar, plaćala sam kirije, račune, hranu, prijevoz i knjige. Da nije bilo stipendije, ne bih to uspjela, jer je očeva plata bila minimalna oko 200 KM, a nas troje djece. Fondacija je i u tom aspektu zaista imala veliku ulogu u mom životu.

Senada trenutno radi kao asistent u nastavi s djecom koja imaju poteškoće u razvoju u OŠ „Alija Nametak“, školi koju je i sama pohađala te ističe kako joj je posebna čast sjediti s druge strane klupe i prisjećati se uz posao svojih dana obrazovanja.

Izuzetno mi je čast raditi u ovoj školi s nastavnicima koji su meni predavali, s obzirom na to da sam bila učenica ove škole.

U slobodno vrijeme voli čitati knjige i ići na edukativna predavanja, a ističe kako tokom raspusta ide kod roditelja u Žepu pomagati im u njihovim kućnim poslovima.

Moja želja je da u budućnosti radim posao za koji sam se obrazovala, a to je posao profesora biologije. Izuzetno volim raditi s djecom i prenositi znanje na mlađe generacije i taj proces jedna je od mojih najvećih inspiracija.

Za kraj Senada poručuje: *Svim stipendistima Fondacije Hastor bih poručila da uče i da se trude kako bi što duže vremena bili dio ove porodice velikog srca. Također, treba da svojim predanim radom Fondaciju učine još uspješnijom jer ona to zaslužuje, ali da na taj način razvijaju i svoje sposobnosti.*

Senadina priča samo je jedna u nizu posebnih priča stipendista koji su bili dio Fondacije Hastor, stekli uz nju ono najbolje i ostavili joj najbolje od sebe. Čitajući priče naših alumnista uviđamo da uistinu vrijedi podržavati i bodriti mlade ljude ove zemlje na putu njihova obrazovanja, njihovi uspjesi najbolji su dokaz ispravnosti i humanosti naše misije.

Pripremila: Adelisa Begić

SVJETSKI DAN ČINJENJA DOBRIH DIJELA
U FONDACIJI HASTOR

POMOĆ STANOVNIŠTVU U STANJU SOCIJALNE POTREBE

Sarajevo

Fojnica

Bosanska Krupa

Tuzla

EKOLOŠKE AKCIJE

Čelić

Maglaj

Brčko

Sarajevo

Srebrenica

INKLUZIJA DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I DJECE BEZ RODITELJSKOG STARANJA

Mostar

Kalesija

EDUKATIVNE RADIONICE

Brčko

Gornji Vakuf-Uskoplje

Žepče

Banovići

FONDACIJA
HASTOR

Kontaktirajte nas!
Bulevar Meše Selimovića 16,
Sarajevo
033 774 789
033 774 823

Redakcija
Džana Vrabac
Adelisa Begić
Sevleta Halilović
Dženana Zulum
Amina Abaspahić
Aleksandra Đukić
Adelisa Begić
Amina Šabanović-Kokot

Grafički dizajn
Hana Kazić

Naslovnica
Edna Porča